

Приступна беседа кандидата за редовног члана

**Проф. Др. Радмила Рончевића,
научног саветника и хирурга**

у удружењу СРПСКИ КРИВАК
20. јуна 2013.

ТЕОРИЈА ЕВОЛУЦИЈЕ - ЧИЊЕНИЦЕ ИЛИ СПЕКУЛАЦИЈЕ -

Абстракт

Теорија еволуције је већ више од 150 година једна од водећих тема интелектуалних, теолошких, научних и квазинаучних расправа, дискусија и полемика. Дарвин, који верује у Творца, закључује своју књигу „О пореклу врста” са „Вероватно постоји нешто узвишено у схватању да је Творац семе свеукупног живота, који нас окружује, удахнуо само неколицини или само једном облику из којих или кога су еволуцијом настале све врсте живих бића”. Каснија научна достигнућа у генетици, поготову могућност спонтане и изазване мутације гена, дају дарвинистима снажну основу и доказ за теорију спонтане еволуције. Циљ ове науке је, не само да докаже да су све врсте живих бића настале спонтаном еволуцијом, већ и да је живот на нашој планети настао спонтано и да Бог не постоји. Без обзира што је теорија еволуције прихваћена широм света као озбиљна теорија, чак и као коначна истина, теорија спонтане еволуције, када се научно размотре и анализирају све чињенице, све је више у супротности са научним чињеницама и остаје на нивоу спекулација. Теорија еволуције апсолутно не може објанити настанак живота на нашој планети, настанак аминокиселина, настанак протеина, ДНК, настанак ћелије и живих организама. Не може објаснити ни настанак свих врста еволуцијом од једноћелијских организама. Поготово не може објаснити настанак човека и свега онога што карактерише човека. Дарвинисти покушавају да докажу да су фосили најверљивији доказ теорије еволуције. Најновија сазнања у вези фосила указују да је до сада било више милона врста живота, рачунајући и изумрле врсте. За сваку врсту, да би се развила и опстала, био би потребан огроман број прелазних облика. До сада су нађени милиони фосила, око 250.000 хиљада врста, и сви су сасвим формиране биљке и животиње. Фосили прелазних облика нису нађени. Недостатак прелазних облика указује да живот није настао и еволуирао еволуцијом. Фосили најчувенијих прелазних облика, прастарог гмизавца археоптрикс и рибе коелакант, која је наводно изашала на копно, значајно су оспорени. Оспорени су и наводи о вези разних хоминида са савременим човеком. Бројне чињенице указују да ће теорија еволуције бити највећа заблуда у историји науке.

Теорија еволуције је већ више од 150 година једна од водећих тема интелектуалних, теолошких, научних и квазинаучних расправа, дискусија и полемика. Зашто се тој теми даје толики значај иако теорија еволуције није никада доказана, већ представља само хипотезу?

Чињеница да су ниже и више врсте живих бића, по многим органима и системима организма, сличне, или да су им ембриони још сличнији, није доказ да су жива бића еволуирала еволуцијом. Сасвим је нормално да су организми живих бића и њихови геноми (укупан збир гена) више или мање слични, јер су настали једном промисли, по једном истом систему. Зар и оно што човек ствара, својом промисли, свакако много нижом од Божје промисли, не ствара по истом систему? Прва алатака и прва машина, полуга и точак, у основи су свих каснијих и савремених машина. Дарвин, који верује у Творца, закључује своју књигу „О пореклу врста“ са: „Вероватно постоји нешто узвишено у схватању да је Творац семе свеколиког живота који нас окружује, удахнуо само неколицини или само једном облику” из којих, или кога су еволуцијом настале све врсте живих бића. У поменутом делу, Дарвин ништа не тврди већ претпоставља и износи више дилема и констатује, ако се то и то не докаже теорија еволуције пада. У то време нико, па ни Дарвин, није знао колико је сложена грађа ћелије, није знао за њене бројне органеле, хромозоме, ДНК, гене, није знао скоро ништа о једноћелијским организмима-микроорганизмима, о начину и механизму наслеђивања, мутацији и бројним особинама живих бића. На том нивоу науке није се знало колико је живот сложен и да је немогуће објаснити постанак живота. Веровало се да ниже врсте живих бића настају у материји која се распада. Дарвин се и не бави настанком живота. Због недовољног знања, он претпоставља да су све врсте живих бића настале, еволуирале природним прилагођавањем и селекцијом. Нова научна достигнућа, поготово могућност спонтане или изазване мутације гена, дају дарвинистима снажну основу и доказ за теорију спонтане еволуције. Настала је нова наука са бројним претпоставкама, спекулацијама, тврдњама, контроверзама, која се агресивно афирмише и намеће целом човечанству, поготово кроз школство, и коју, углавном, предводе атеисти. Циљ ове науке је, не само да докаже да су све врсте живих бића настале спонтаном еволуцијом, већ и да је живот на нашој планети настао спонтано и да Бог не постоји.

Теорија спонтане еволуције не може објаснити многе чињенице које оспоравју такву еволуцију. Како је у најранијем животу настала веома сложена ћелија, веома сложена минијатурна машина, фабрика, са бројним органелама и функцијама и у једној од њених структура тако компликована молекула ДНК и у њој смештен геном, фантастичан запис, Божји језик, како га назива Франсис Колинс, један од данас водећих генетичара. Зашто и за еволуцију тако компликоване ћелије и компликоване, необичне молекуле ДНК и генома нису били потребни милиони или милијарде година? Да би се створила нова врста неопходна је мутација гена. Мутација се дешава на јединки а не на већој популацији. Ако је мутацијом настала нова јединка, да би опстала нова врста неопходно је прилагођавање и размножавање. Како? Где су оба пола? Како су се еволуцијом, случајно, у истој врсти, у исто време, развили полови, са различитим физичким и функционалним особинама, неопходни за размножавање, опстанак врсте? Ако су селекција и еволуција сталне појаве зашто постојеће врсте живих бића не еволуирају у нове

врсте пошто се мутације ћелија у свим живим бићима дешавају често. Постојеће прилагођавање појединих живих бића животної средини и околностима у којима живе, дешава се стално али та прилагођавања, која прати човек миленијумима, нису дала нове врсте већ неке промене на истој врсти. Свакодневно слушамо о мутацији вируса и бактерија, али те мутације не дају нову врсту живота. Свакодневно човек ради на генетском инжињерингу, али се добијају само хибриди исте врсте. За еволуционисте, фосили су, уз бројне претпоставке, спекулације, заблуде и лажи, главни доказ еволуције. То је дуга прича. Но, чињеница је да су милиони фосила свих сложенијих живих бића, као сасвим формираних врста, без прелазних облика, нађени, у великом броју, у истом слоју земље. Где су прелазни облици? До сада је било више милиона врста живота, рачунајући и изумрле. За сваку врсту, да би се развила и опстала, био би потребан огроман број прелазних облика а у фосилима их нема. Недостатак фосила прелазних облика упућује да живот није настао и еволуирао еволуцијом Фосили најчувенијих прелазних облика, прастарог гмизавца археоптрикс и рибе коелакант, која је наводно изашла на копно, значајно су оспорени. Велика је сумња да је на фосилу археоптрикса извршен неки фалсификат, јер никад у том правцу није урађено озбиљно испитивање. Наводни фосил рибе коелакант, која је наводно изашла на копно, је заправо фосил рибе која и данас живи дубоко на дну мора. Човек, Хомо сапиенс, је настао пре 30-100 хиљада година? Фосили заједничког претка мајмуна и човека, односно прелазне врсте према човеку, нису пронађени. Како то да су, према еволуционистима, пронађени фосили предака скоро свих врста, чак и од пре више милијарди година а претка човека нема. Највише спекулација, контроверзи, маште, заблуда и лажи има у вези фосила хоминида, наводних предака човека. О томе касније. Поједини, наводно закржљали органи човека (слепо црево, крајници, тртична кост, тимус...) проглашени су за атавистичке органе, који доказују еволуцију, иако су то важни органи савременог човека.

Еволуција, по логици еволуције, нема краја. Хоће ли неке од постојећих врста живих бића еволуирати у нове врсте? Хоће ли човек бити последња, најсложенија врста живих бића или ће човек бити предак неком савршенијем бићу? Хоће ли то ново биће бити супериорније од човека као што је човек супериоран у односу на шимпанза? Како ће се то ново савршеније биће, настало случајем, размножити од јединке и опстати и како ће се односити према човеку и његовим достигнућима и цивилизацији?

Еволуција пре свега подразумева морфолошке, физичке промене организма. Како је онда од једноћелијског живог бића настао сложен организам, са веома сложеном физиологијом где свака ћелија организма, веома сложена минијатурна машина, фабрика, у свако време, зна шта раде све остале ћелије организма. Ко је и како сав тај фантастични механизам повезао? Како објаснити настанак и функцију свих органа сложених живих бића, настанак, функцију и невероватну сложеност на пример јетре, ока или мозга код човека, о чијој функцији и данас веома мало знамо? Еволуција не може објаснити природу човека, интелигенцију, свест, савест, морал, интуицију. То не даје еволуција јер то претходне врсте немају. Коначно, шта је и са говором човека? Говор човека није настао еволуцијом од зујања инсеката, цвркута птица, блејања оваца, рикања волова или дрекања мајмуна. Од свих живих бића само човек има гене за говор. Ко је онда све то дао човеку? Ко је нижим бићима од човека дао инстинкт без кога многе врсте не би могле опстати. Зашто нижа бића од човека немају интелигенцију, свест, морал, зашто су тако далеко од човека? Зашто од инсекта до великих сисара нема велике разлике у интелигенцији, без обзира колика им је глава и мозак? Зашто је по свему издвојен човек? Је ли могуће

еволуцијом објаснити размножавање од прсте деобе ћелије до размножавања човека? Човек и све више врсте живота имају специфичне органе за размножавање. Човек настаје оплодњом јајне ћелије сићушном, чудном, специфичном ћелијом-сперматозоидом, који је око 85.000 пута мањи од јајне ћелије. У јајну ћелију улази само један од око 200 милиона сперматозоида и притом мора проћи невероватне препреке и вратоломије да би ушао у јајну ћелију. По оплодњи, из јајне ћелије, по запису у њеном геному и геному спарматзоида, развија се фантастично сложен организам. Откуд тај запис у геному сваке ћелије? И не само то. Како то да полне ћелије имају само по 23 хромозома и кад се споје, оплођена јајна ћелија има 23 пара односно 46 хромозома, онолико колико има свака соматска ћелија. Како то да се 23-ћи пар хромозома, разликује од осталих и да детерминише пол будуће јединке? Зашто није могућа оплодња између различитих врста живих бића? Како опстаје плод у утроби мајке иако су имунолошки инкомпатибилни? Где је одговор и објашњење за бројне фасцинантне, случајности у настанку и еволуцији веома разноврсног биљног света? Јесу ли то случајности? И милиони питања о животу, настанку и пореклу врста.....

Једна дигресија па се опет враћам на еволуцију. Универзум је, наводно, настао Великим праском. Могуће, али шта је праснуло, ко је или шта је изазвало прасак? Откуд да се после праска, наводно, једног згуснутог праатома, из хаоса, створи бесконачни универзум са милијардама милијарди небеских тела, немерљивом количином материје, која путује свемиром у невероватном, хармоничном односу и поретку? Откуд и тај згуснути праатом, где је био, и шта је било пре Великог праска? То се не може објаснити ни једним природним законом који човечанство познаје. Настанак наше планете и живота на њој после десет милијарди година од Великог праска, ако је тако било, опет се не може објаснити ни једним природним законом. Да ли је све то могло настати ех nichilo, из ничега или per se, само од себе? Сада, неки научници из домена квантне физике, квантне механике, настоје да докажу да је могуће да и из ничега настане нешто. Логика упућује да из ништа нема ништа и да ће то бити наука без научних резултата. Намеће се, дакле, једино објашњење да је све то настало делањем натприродне, умне, божанске силе. Нема ни једног научног доказа да Бог постоји, али нема ни да не постоји. Нормално је да се натприродна сила никоме не показује, да се не види, али све што постоји и што осећамо а не можемо објаснити, а тога има превише, упућује на постајање натприродне силе, Божанства, Бога. Индикативно је и да једина интелигентна врста живота на нашој планети, људи, иако су живели одвојено, на различитим деловима наше планете, имају слична схватања о Божанству као натприродној сили. Многе умне главе човечанства покушавале су да укажу на постојање Бога. Поменућу само два. Кант каже: „Звездано небо изнад мене, морални закон у мени, знам да Бог постоји”. Дакле, Кант верује и зна да Бог постоји, јер звездано небо може створити само Бог и Бог једини може дати интелигенцију и морални закон. Велики руски филозоф Берђајев, кога, нажалост, не познајемо довољно, каже: „Постојање човека је доказ да Бог постоји”. Можда је Берђајев најближи доказу постојања Бога, јер је човек физички, физиолошки, интелектуално, морално издвојен, уздигнут од свега живог и неживог на нашој планети. Само је Бог савршенији, већи, моћнији, умнији од човека. Ако нема Бога, онда је човек најсавршенији, највећи, најмоћнији, најумнији и господар је свега. Да ли је такво биће могло настати бројним фантастичним случајностима, спонтаном еволуцијом од амебе? По теорији еволуције све знамо, само не знамо како је настала амеба. Настанак универзума, наше планете, живота, човека не може се објаснити и доказати науком, емпиријом (то су само теорије, хипотезе или спекулације) већ једино трансцедентно, метафизички, деловањем натприродне силе. Ако су, евентуално, све врсте живих бића настале еволуцијом,

онда то није било могуће спонтаном еволуцијом, фантастичним бројним случајностима, већ једном диригованом еволуцијом којом је управљао сам Творац. Известан број савремених теолога допушта да се живот на нашој планети могао евентуално развијати и еволуцијом, али таквом еволуцијом којом је управљао Творац. Један од првих био је наш прота из Новог Сада, др Лазар Милин. Он је то изнео, пре 40 година, у књизи „Разговор о вери”.

Ако је Творац свемогућ, зашто би он онда живот стварао еволуцијом, у дугом времену, и да ли му је потребно искуство да види шта је претходно створио? Ни у Библији то није јасно речено. У првој Мојсијевој књизи о постанку света и човека, Бог ствара живот на Земљи 3, 4, 5 и 6-ог дана, постепено, креацијом а не еволуцијом. И после сваког стварања стоји: „И виде Бог да је добро”. Значи ли то да Бог унапред није био сигуран да ће плод његове промисли сваки пут бити добар, онако како је замислио? Заговорници еволуције претпостављају да је еволуција живота трајала милијардама година, неки прецизирају на 3,8 милијарди година. Претпостављају да је живот на нивоу бактерија трајао око 2 милијарде година. Наравно, све су то спекулације. Шта значи реч „дан” у Библији? Вероватно симболичну меру за време од сто, хиљаду, милион, милијарду или, не знамо, који број дана или година. Зашто је било потребно свемогућем Творцу толико времена да створи свет и живот, на било који начин да је створен, креацијом или еволуцијом? Творац је вечан и он мери време према вечности. Ако је то и било толико дуго време, то није дуго време у односу на вечност. Човек, чији је живот крајње ефемеран, делић трена према вечности, односи се према времену друкчије, мери га на основу дужине људског живота.

Теорија еволуције је значајно афирмисана, јер су је од Дарвина до данас агресивно форсирани атеисти, поготово у комунистичким земљама. Наши комунистички еволуционисти су чак и Његоша сврставали у еволуционисте и атеисте цитирајући његов стих: „Нове бриге траже нове силе”. Агресивни еволуционисти, биолози, палеонтолози, антрополози, лекари, геолози и други, које неки научници називају егоманијацима, користили су се обилато и лажима, фалсификатима, лажним фосилима, лажним конструкцијама прелазних и изумрлих облика појединих врста да би доказали истинитост теорије еволуције. На пример, на основу дела неке кости или зуба конструисали су јединке појединих врста у виду цртежа, скица, макета и то објављивали као научне радове. Рецезенти тих радова били су опет агресивни еволуционисти. У скоро свим књигама и часописима из домена еволуције, биологије, палеонтологије и антропологије претстављене су слике, скице и макете разних прелазних и изумрлих врста живих бића конструисане на основу маште, замисли неког научника или квазинаучника. Те слике и скице нису научни докази да је тако било. Добро познате слике о постепеном преласку човека на усправан положај и ход, такође су конструкција а не доказана научна чињеница. О проналасцима и доказима наводних предака човека, хоминида било је много лажи, фалсификата и конструкција. На основу делова лобање неког од примата или савременог човека различитих раса или чак на основу дела неке кости или зуба, конструисани су многи хоминиди, добили су одређено име, чак је у скицама и филмовима приказан њихов социјални живот. Кад би се на основу тога и могла урадити нека конструкција немогуће је знати каква су била мека ткива, поготово кожа, длака, очи. Навешћу само два примера. Члан Британског геолошког друштва, еволуциониста, Чарлс Довсон, 1912. године, проналази неку средњевековну људску лобању. Ту лобању комплетира са доњом вилицом неког мајмуна у коју ставља два људска зуба. Тој колекцији придодаје и зуб мамута. То све доноси као значајно откриће у Британски музеј у Лондону. Сугерише колегама да је пронашао непосредног претка човека.

Колеге прихватају сугестију. То се објављује у свим медијима. Констатује се да је у Енглеској настао Хомо сапиенс и да је Енглеска у праисторији била боравиште мамута. Сви славе великог проналазача. Конструирају се слике наводног непосредног претка човека и даје му се име *Човек из Пилтдауна*. На месту где је наводно пронађен непосредни предак човека подиже се споменик на коме пише: „Овде, у старом делу речног корита, мистер Чарлс Довсон пронашао је фосилну лобању човека из Пилтдауна”. Превара је откривена тек после 40 година. За то време, мистер Довсон је уживао све привилегије великог проналазача и научника. Хенри Осборн 1922. године, на основу пронађеног необичног зуба, конструира хоминида у друштву са женком, женом. Овај наводни предак човека добија име *Небраска човек*. Касније је установљено да је то био зуб неке врсте дивље свиње. И много, много сличних подвала. Неандерталац је деценијама приказиван на разним скицама, сликама, макетама као један од непосредних предака човека. Минхенска генетска студија 1992. године показала је да Неандерталац генетски нема никакву везу са савременим човеком. Слично је и са другим хоминидима. Чак су нађене лобање које су много сличније лобањама модерног човека од лобања разних хоминида и које су старије од лобања тих хоминида. Откуд онда човек пре прачовека? Било је доста и ненамерних обмана и заблуда, односно дезинформација сваке врсте. Наводим само дезинформације у односу на доказе помоћу ДНК. Ако се било која кост, било који фосил, додирне рукама, дише у њега, чисти, пере или обавља била каква манипулација, фосил се обилато контаминира људском ДНК. После тога изводе се несвесно погрешни закључци о блискости фосила са савременим човеком. То је тек недавно схваћено.

Јасно је да о животу и настанку живота знамо веома мало. Сам почетак живота нико није одгонетнуо. Теорија панспермије о настанку живота на нашој планети, тј засејавање живота или засејавање човека, од некуд из свемира, од неких интелигентних бића, такође не објашњава настанак живота. Наука која заговара спонтани зачетак живота пада на првом кораку. Не знамо поуздано како су се спонтано спојили атоми кисеоника, водоника, угљеника и азота у сложене молекуле аминокиселина. Апсолутно не знамо како су од аминокиселина спонтано настали протеини, око милион врста у људском организму, са специфичним бројем и распоредом аминокиселина и тиме специфичним функцијама без којих нема живота. На пример, да би се формирао најраспорстрањенији протеин колаген потребно је спојити 1.055 аминокиселина у строго одређеном низу (укупно има 22 аминокиселине које се разликују на основу броја и распореда атома кисеоника, водонока, угљеника и азота). Претпоставка је да су се некако у некој топлој барици спојиле аминокиселине и створиле протеине. То је у супротности са основама хемије, јер се у води мономер (аминокиселине) не може спојити у полимер (протеине). То је као кад би се ставио прах шећера у воду и од њега настале коцке шећера. И кад би тако настали протеини, како је било могуће да спонтано настане тако велики број протеина са специфичним бројем и распоредом аминокиселина а тиме и специфичним функцијама које омогућују живот. Ако се, ипак, и то десило, опет од живота нема ништа јер се протеин сам од себе не може репродуковати и опстати. За репродукцију потребна је ДНК. Откуд одједном тако сложена молекула ДНК у којој је запис о репродукцији? Опет, ДНК без протеина не значи ништа, не може дати живот. Ето, сада некако, великим чудом, имамо и протеине и ДНК али опет нема живота. Да би настао живот, који би се репродуковао, треба да се протеини, ДНК и друге компоненте живота налазе у некој мембрани. Без мембране, у којој је све то смештено, нема живота ни репродукције. Откуд одједном и та мембрана са одређеним физичким, хемијским, физиолошким и репродуктивним својствима? За све напред наведено наука нема објашњења ни одговора.

Када смо мислили да ће нам спознаја гена и генома омогућити да спознамо живот, открива се протеом, о коме још не знамо скоро ништа, који садржи информације, записе који омогућују стварање бројних специфичних протеина и који је компликованији и могуће важнији од генома. Геном нам сопштава од чега смо саздани, али нас не упућује у начин на који функционишемо и како смо постали. То упуство, објашњење могуће да нам да протеом, ако га икада спознамо. Објашњење настанка живота, чак и једног протеина, и комплексне еволуције случајним догађајима, велики астрофизичар, космолог Фред Хојл, који је и аутор термина BIG BANG, коментарише следећом реченицом: „Замислите торнадо који брише све пред собом прелазећи преко гомиле отпада, и како иза себе оставља потпуно нов боинг 747, који је, наравно, био дизајниран и склопљен случајним избором делова са отпада”.

У недостатку чињеница, бројни познати еволуционисти су одустали од својих хипотеза и спекулација. Многа нова научна достигнућа у домену биологије, хемије, физике, генетике, палентеологије и других релевантних наука побијају теорију спонтане еволуције. Теорија спонтане еволуције је све више у супротности са науком и то ће бити вероватно највећа заблуда у историји науке. Да ли се, ипак, морамо вратити Светом писму, Јеванђељу по Јовану, које почиње са: „У почетку беше Реч (Логос) и Реч беше у Бога, и Реч беше Бог”, што би значило, све је настало од Бога, по његовој промисли и плану.

Биографија на следећој страни

Проф. др Радмило Рончевић, хирург

ЛИЧНИ ПОДАЦИ:

Датум рођења: 20.1.1938.
Е-маил: ronac@euent.rs

ОБРАЗОВАЊЕ:

- Гинмазија, Нови Сад.
- Војна академија, Школски центар, Љубљана.
- Медицински факултет, Београд.
- Стоматолошки факултет, Београд.
- Специјализација максилофацијалне хирургије, ВМА, Београд.
- Специјализација пластичне хирургије, Медицински факултет, Загреб.
- Специјализација оралне хирургије, Медицински факултет, Загреб.
- Субспецијализација краниофацијалне хирургије, Mayo Clinic, USA.
- Субспецијализација хирургије очне дупље, New York University Medical Center.
- Докторат медицинских наука, ВМА Београд.

ПРОФЕСИОНАЛНА КАРИЈЕРА:

- Доцент, Медицински факултет Нови Сад.
- Професор, Медицински факултет Ниш.
- Научни саветник, Министарство за науку Републике Србије.
- Visiting professor, Pen State University, USA .
- Visiting professor, Hanover Universitet, Немачка.
- Visiting professor, Sankt Petersburg University, Русија.

ЧЛАНСТВО У ПРОФЕСИОНАЛНИМ УДРУЖЕЊИМА:

- Српско лекарско друштво
- Српско удружење за пластичну, реконструктивну и естетску хирургију.
- Балканско удружење за пластичну, реконструктивну и естетску хирургију.
- Европско удружење за пластичну, реконструктивну и естетску хирургију.
- Светско удружење за пластичну, реконструктивну и естетску хирургију.
- Српско удружење за максилофацијалну хирургију.
- Европско удружење за максилофацијалну хирургију.
- Интернационално удружење за максилофацијалну хирургију.
- Интернационално удружење за краниофацијалну хирургију.
- Балканско удружење за оториноларингологију.

ПУБЛИКАЦИЈЕ И ПРОФЕСИОНАЛНЕ АКТИВНОСТИ:

- Носилац 4 научна пројекта.
- Ментор више магистарских и докторских радова.
- Објавио око 200 стручних и научних радова, од тога 32 у водећим светским часописима.
- Написао једно поглавље у домаћем универзитетском уџбенику.
- Написао по једно поглавље у два америчка уџбеника.
- Одржао преко 40 предавања по позиву у великим светским центрима.
- Поднео преко 100 реферата на великим интранационалним и светским стручним конгресима. На већини тих конгреса био предавач по позиву, председавајући појединих седница конгреса и учесник панел дискусија.
- У три велика европска центра урадио је показне операције за тамошње хирурге.
- Цитиран у великим светским часописима и књигама око 200 пута.

ЗНАЊЕ СТРАНИХ ЈЕЗИКА:

- Енглески.
- Руски.
- Словачки.